

הילה, גל רז וסוהר רווח. "כל אישה שיוצאת למסע של העצמה והגשמה משאירה מאחוריה משפחה" על הקיר למעלה מימין: הצילום האחרון של שוש מיזל עם חולצת המסע שצילמה הילה בתה.

מתה כמו מלכה

זו הייתה אמורה להיות השנה הטובה ביותר בחייה של שוש מיזל, מורה מיתולוגית לחינוך גופני בגדרה, שפרשה מהוראה כדי לחגוג את החיים החדשים שאחרי הפנסיה. התוכניות הגדולות נקטעו בחודש שעבר, כשנהרגה בתאונה בעיצומו של מסע "מלכת המדבר" בהרי ההימלאיה. עכשיו מדברת משפחתה על החלומות שלא יתגשמו לעולם

סמדר שיר + צילומים: רמי זרנגר

במשך חודשיים דיברה וחשבה שוש מיזל רק על הגשמת החלום שלה: עשרה ימים של מסע אתגרי, "מלכת המדבר", בהודו, באזור ההימלאיה. ב־25 באוגוסט, ארבעה ימים בלבד לאחר שיצאה למסע, תם החלום ואיתו הסתיימו חייה. הג'יפ שעשה את דרכו בכביש צר המחובר בין עמק לאהול לעמק ספיטי, באזור הצפוני של ההרים, סטה בעיקול, נפל לתהום והתגלגל פעמיים לפני שנעצר, עומד על גחונו. שבע שעות היטלטלה מיזל ברכב הפיגוי, בדרך משובשת, והספיקה לשוחח בטלפון עם איתמר בעלה ועם סוהר בנה הבכור עד שהגיעה לבית החולים בעיר קולו, שם הירדדר מצבה ונקבע מותה.

"הנהגת סיפרה לי שאמא שלי פחדה מאוד מהדרך", מספרת הילה רווח, בתה של שוש. "יום לפני התאונה היא ואמא שלי ישבו בספסל האחורי של הג'יפ. הנהגת אמרה 'עד עכשיו יש לי סימן בכתף מהיד של אמא שלך. מרוב פחד היא החזיקה אותי חזק. כדי להרגיע אותה ביקשתי לשמוע על משפחתה. שוש אמרה לי: לא הייתי צריכה את המסע הזה כדי להרגיש כמו מלכה. איתמר והילדים גורמים לי להרגיש כמו מלכת הבית במשך כל השנה. חברותיה למסע תיארו את אמא כ'אישה עם אור בעיניים'. סיפרו שהיא נהנתה מאוד מההווה, מהשיחות אל תוך הילה ומאחורי ההגה, והרגישו שהדרך הפחידה אותה מאוד."

4

שמחת תורה תשע"ג
7.10.2012

מימין: שוש עם איתמר בטיול בוילונה, משמאל: עם הצ'יף בטוקורדי, גאנה

אצלנו, לרבות ממסעות קודמים, עולה שבאריזה המבדיקה ומושכת הלב של העצמה נשית' חבוי גם סיכון".

ילדיה של שוש מחפשים סגירת מעגל. הם חושבים אולי לטוס לכביש המפותל ההוא, בין עמק לאהול לעמק ספיטי, כדי לראות את הנופים האחרונים שאמנם צילמה בעיניה.

איתמר, הבעל האבל, אומר בצער עמוק: "כבר תיכננתי איך אקבל אותה כשתחזור הביתה".

"איך מקבלים מלכה? בכבוד מלכים. פרחים, בלונים, תזמורת מכבי האש ונשיקה גדולה. במקום זה אני צריך להוריד את מכתבי האהבה מהקירות".

אבל לאמא שלך תתייחסי כמו למלכה".

"מה עורי?" הילה מגחכת, "הסבלנות שלו. ההתמדה. כשאיתמר היה בגאנה ואמא ניסתה לתקשר איתו באינטרנט או באיי-סייקו, ראיתי שבלעדיו היא חצי בן אדם". הם התחתנו ב-24 באוקטובר לפני עשר שנים, בחצר ביתם החדש, מתחת לפרגולה שסוהר הקים. "הנשמות הטובות ציקצקו, בשביל מה להתחתן? למה לא להסתפק בה סכם ממוץ? מספר איתמר. "לא הבנתי על מה הם מדברים. שוש לא לחצה על חתונה, אני לחצתי. רציתי שנהיה מעוגנים בתור זוג. חשבת שאם תהיה לנו חותמת, זה יהיה עד מאה ועשרים".

בינואר השנה אושרה בקשתה של שוש לצאת לפנסיה בגלל בעיות צרידות. שניהם, לרבריו, היו בעננים. "הרגשנו שסוף-סוף נוכל להגשים את החלום שלנו – לקרוע את העולם ולהודקן ביחד. או לקרוע את העולם עם לבבות צעירים. פעם שוש הייתה טסה לעשר מדינות בשלושה ימים. אני לקחתי אותה לטיולים יותר רציניים וכבר התחלתי לתכנן טיול גדול לארצות-הברית לרגל עשר שנות נישואים".

חלק מהשבוע הוא שהה באילת, שם הוא מנהל סניף של חברה להשכרת טרקטורים וציוד כבד, והפרידות הקצרות איפשרו להם לשמור על מתח של זוג טרי. "האהבה שלי אליה פשוט לא ידעה גבולות. לדעתי היא הרבה יותר חזקה מזו של בני 20. כשאתה צעיר ומאוהב יש לך על הראש גם משכנתה וילדים. בגילנו כבר לא היו לנו שום בעיות והתחייבויות. רק הנאות. בשבת בבוקר ארוזתי צידנית ויצאנו לפיקניק בחיק הטבע או להליכה בשפת הים. ביחד יש לנו 16 נכדים, והיא הכינה להם חוברות למידה ומשחקי קלפים. הכי אהבתי להפתיע אותה. 8 בבוקר, שני סבלים דופקים ברלת, מביאים טלוויזיה, ושוש מתוכחת איתם וטוענת שהיא לא הזמינה ולא קנתה, עד שנופל לה האסימון והיא מצלצלת אליי 'איתמר? זה אתה? אני אהרוג אותך'. הייתי שוכב במיטה, מסתכל עליה והדמעות זולגות על הלחיים שלי. שוש שאלה 'דובי חמודי שלי, למה אתה בוכה? ואני, כמה שאני נראה גדול וחזק, לחשתי 'מאהבה, מרוב אהבה. אני יודע שזה נשמע לא נורמלי, אבל כזאת הייתה האהבה שלנו".

מה היא לא אהבה בך?

"את העישון ואת זה שאני אוכל יותר מדי".

הטיול האחרון

לפני שנתיים שוש טסה להודו עם חברות. "כשחזרה, סיפרה שזה פתח לה את התיאבון", מספר איתמר. "אמרתי לה שאני מקווה מאוד שהתיאבון לא נפתח מפט-ריות הווה. כשנרשמה ל'מלכת המדבר' שמחתי בשבילה".

"במשך חודשים שוש דיברה רק על המסע", מעידה אחותה. "טיולים מהסוג הזה לא מלהיבים אותי, אבל ראיתי כמה היא נרגשת ושמחה". המטוס המריא ביום שני, ובמהלך שישי-שבת כל קרובי המשפחה באו להיפרד ממנה. "לא להיפרד", מקפידה הילה לתקן, "לאחל לה בילוי נעים ולתת חיבוק ונשיקה".

התאונה אירעה בשמונה ועשרה בבוקר, שעון ישראל, אבל הילה קיבלה את ההודעה מ'החברה הגיאוגרפית' רק בשלוש ועשרים אחר הצהריים. המטלפן הודיע לה שאמה נפצעה ומובלת באמבולנס לבית-החולים. "דרשנו לדבר איתה", משחזר סהר. "עבר זמן עד שקישרו אותנו לסלולרי שבאמבולנס. אמרתי לה שאני אוהב אותה ושאיתמר ואני נטוס אליה מחר. אמא אמרה שהיא לא זוכרת מה קרה, ואז השיחה התנתקה".

כבר במהלך השבעה איתרה הילה, דרך פייסבוק, את נהגת הג'יפ, ששברה בתאונה כמה צלעות, וכל החמישה נסעו לקיבוץ שלה, בצפון הארץ. "היא איברה לא מזמן קרוב משפחה מדרגה ראשונה בתאונת דרכים והיא עדיין במצב נפשי קשה", מספרת הילה. "נסענו אליה כדי לחבק אותה ולומר לה שאנחנו לא מאשימים אותה. הכעס שלנו מופנה אך ורק ל'חברה הגיאוגרפית'".

עורכי הדין איתמר וגיורא אבן צור המייצגים את המשפחה סבורים כי "את התאונה הטראגית אפשר היה, קרוב לוודאי, למנוע. חלק מן הסיבות שהם מונים הן כשלים לכאורה בהתנהלות מארגני המסע; הכנה שטחית לנהיגה בתנאים לא פשוטים, בחירת מסלול אומללה ואי-ליקחת כל תנאי בחשבון. מהעדויות המצטברות

עו"ד גיורא אבן צור ועו"ד אביתר קציר

"מלכת המדבר": המסע מתנהל תוך שמירה על האיזון בין האופי האתגרי של הטיול וכללי הבטיחות הנדרשים

עורכת הדין דפנה רוזן זינגר, בשם "מלכת המדבר", מסרה בתגובה: "החברה הגיאוגרפית" ו"מלכת המדבר" מביעים צער עמוק על פטירתה של שוש רווח-מיזל ז"ל כתוצאה מתאונת דרכים בעת המסע. מעולם לא חוינו תאונה עם תוצאה טראגית שכזאת.

"מלכת המדבר" הוא מסע שטח אתגרי בנהיגה עצמית. במהלך 14 שנים הוצאנו אלפי נשים בצורה אחראית ובטוחה ליעדים אתגריים שונים, כולל ארבע מדינות שבהן הנהיגה בצד שמאל. אופי המסע משלב בין חוויה אתגרית לחוויה קבוצתית ואישית עתירת פעילויות.

המסעות נערכים תמיד בטבע, במקומות מיוחדים. כל המשתתפות המגיעות למסע מודעות למהותו, ורבות מהן מגיעות בהמלצת בוגרות של מסעות קודמים.

מסע "מלכת המדבר" משתמש בצוות מומחים ישראלים ומקומיים לקביעת המסלול ומצרף רופאה וצוות מוביל מורחב. הג'יפים במסע מתנהלים לים תמיד בשיירה, תוך שמירה על האיזון בין האופי האתגרי של הטיול וכללי הבטיחות הנדרשים.

האופן שבו מתוארות הנסיבות והעובדות של התאונה, כמו גם הטענה של עורכי הדין המצוטטים בכתבה על הכנה שטחית של המסלול, הינו ללא ספק תיאור מגמתי וככל הנראה נובע משיקולים של ניסיון לבסס תביעה משפטית.

מסלול המסע בהימלאיה הגבוהה באזור יבש, בדרך עפר ראי-שית, שבה התנועה דלה. בחלקים לאורך המסלול תוכנן מראש לשלב נהגים מקומיים, דבר שהתבצע בפועל בכל המסעות שהתקיימו השנה, כמו גם במסלול הנוכחי.

כל המטיילות ידעו כי הן נוסעות להודו, להימלאיה הגבוהה, למסע בנהיגה עצמית על כלי רכב עם הילוכים בצד שמאל – על כך ניתן למצוא מידע רב באינטרנט ובתקנון "מלכת המדבר". כל משתתפות המסע מחויבות לעשות ביטוח אתגרי, כולל הטסה, באחת מחברות הביטוח על פי בחירתן האישית. בעת הפינוי הספציפי סייעו שתי חברות חילוץ מקומיות, שגיריות ישראל וחברת הביטוח האישי של גב' מיזל בארץ. עם ההגעה של האמבולנסים למנחת המסוקים נאמר לנו כי אין אפשרות המראה למסוק החילוץ ואף לא למסוק של צבא הודו, ולכן הפצעות הוסעו באמבולנס עד לבית-החולים.